

# РЕШЕНИЕ

№ 1778

гр. София, 11.03.2020 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,**  
в публично заседание на 21.01.2020 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Георги Бозуков**

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **8645** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК вр. чл. 30 от ЗЕ.

Образувано е по жалба вх.№ Е-12-00-387/14.08.15г на [фирма] – в несъстоятелност, чрез процесуален представител адв. Т., против Решение № Ц-18/01.07.2019 г на КЕВР, в частта му по т. II от разпоредителната част, в която на осн. чл. 54, ал. 1, т. 5 от АПК, във връзка с чл. 13, ал. 8 от ЗЕ е спряно административното производство, образувано по заявление с вх. № Е-14-71-8 от 14.05.2019 г. за утвърждаване на цени на електрическа и топлинна енергия, подадено от [фирма] – в несъстоятелност, до отпадане на основанието за спиране.

В жалбата се твърди, че решението в оспорената му част е незаконосъобразно.

Жалбоподателя твърди, че за наличието на друго съдебно производство по смисъла на чл. 54, ал. 1, т. 5 от АПК, за каквото е прието производството по жалбата срещу решението на ОС – Благоевград по т.д. № 252/16 г., което не считал за доказано и законосъобразно прието в настоящия случай. Чл. 54, ал. 1, т. 5 от АПК се визирани случаите когато административното производство е обусловено от съдебното, като в рамките на съдебното производство щял да се реши въпрос, който следвало да се вземе предвид при произнасянето в рамките на спряното производство, тъй като било обуславящо за изводите по въпроса поставен и по който административния орган дължал произнасяне.

В конкретния случай предмет на спряното производството пред КЕВР било утвърждаване на цени на електрическа и топлинна енергия, които ако [фирма]

търгувала, т.е. ако сключвала сделки, ще следвало да съобразява. Същевременно предмет на съдебното производство пред САС и ОС - Благоевград, при правилно запознаване с решението по т.д. № 252/16 г. на ОС – Благоевград, обявено в Търговския регистър, било наличието на основание по чл. 609 ТЗ по отношение на [фирма]. т.е. не състоянието на неплатежоспособност на това дружество бил предмет на иска по чл. 609 ТЗ, а извършването на търговска дейност, за която се твърдяло, че е прикривана зад неплатежоспособен длъжник (друго търговско дружество). В конкретния случай предмет на делото не било състоянието на неплатежоспособност на „Т. П.“ ЕАД, нито в предмета на делото били включени обстоятелства и щели да се решат въпроси от значение на регулирането на цените за продажба на топлинна и електрическа енергия. Затова жалбоподателя считал, че приключване на административното производство по заявлението на „Т. П.“ ЕАД не било препятствано от висящото съдебно производство, тъй като в рамките на задължителните за административния съд предели на решението на търговския съд не се решавали въпроси, които да обуславят произнасянето по определяне на регулираните цени.

Като допълнителен аргумент във връзка с горното било и обстоятелството, че ако в регулаторния период до 30.06.2020 г. решението на ОС - Благоевград бѐдело отменено от САС, [фирма] щяла продължи да осъществява дейността си, като щяла да сключва договори и следвало да прилага утвърдените му регулаторно цени, но такива нямало да има определени, тъй като КЕВР нямало да се е произнесъл по заявлението на дружеството, въпреки че по въпросите, които следвало да обсъди и прецени в производството по утвърждаване на цени, нямало да има каквото и да е произнасяне по преюдициален въпрос, решен от търговския съд.

Не на последно място, трябвало да се има предвид и разпоредбата на чл. 55, ал. 1, т. 4 от ЗЕ, съгласно която лицензията се прекратявала с решение на комисията при влизане в сила на решението на съда за обявяване на лицензианта в несъстоятелност. Това означавало, че до влизане в сила на такова решение лицензиантът е пълноправен носител на правата, които лицензията му дава, в т.ч. и да му бъдат утвърдени цени за продажба на електрическа и топлинна енергия. В настоящия случай, както било посочено по-горе, решението по т.д. № 252/16 г. на ОС - Благоевград не било влязло в сила, поради което не било налице основание КЕВР да спре производството по подаденото от [фирма] заявление с вх. № Е-14-71-8 от 14.05.2019 г. за утвърждаване на цени на електрическата и топлинна енергия.

Моли се да бѐде отменено като незаконосъобразно решение № Ц- 18/01.07.2019 г. на КЕВР в частта му, с която е постановено на основание чл. 54, ал. 1, т. 5 от АПК във вр. с чл. 13, ал. 8 от Закона за енергетиката спиране на административното производство, образувано по заявление с вх. № Е-14-71-8 от 14.05.2019 г. за утвърждаване на цени на електрическата и топлинна енергия, подадено от [фирма], до отпадане на основанието за спиране.

Ответникът КЕВР представя писмено становище, в което подробно излага съображенията си и навежа доводи за неоснователност на жалбата по всички изложени в нея съображение. Намира, че Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране е правилно и законосъобразно, постановено от компетентен орган, при спазване на предвидените процедура и форма, съобразено с материалноправните и процесуалните разпоредби и целта на закона и

следва да бъде оставено в сила. Моли, да бъде оставено без разглеждане, поради липса на правен интерес, или да бъде отхвърлена като недоказана и неоснователна жалбата на [фирма] - в несъстоятелност, срещу Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, в частта му по т. II., с която е спряно административното производство, образувано по заявление с вх. № Е-14-71-8 от 14.05.2019 г. за утвърждаване на цени на електрическа и топлинна енергия, подадено от [фирма], до отпадане на основанието за спиране. Моли, присъждане на направените по делото разноски, включително юрисконсултско възнаграждение.

Жалбоподателят се представлява в съдебно заседание от Адв. Т. – Поддържа жалбата. Моли да се приеме административната преписка. Счита, че освен изложените в жалбата аргументи, следва да се вземе предвид и това, че определянето на цени, по които [фирма] да търгува няма отношение към откритото производство по несъстоятелност на дружеството. Определените цени не засягали производството по несъстоятелност. Дружеството дали осъществява или не осъществява дейност цените си ги има. В случай, че решението за откриване производство по несъстоятелност бъде отменено означавало, че дружеството няма да има цени, по които да започне да търгува веднага. Производството по несъстоятелност на енергийно предприятие, каквото е [фирма] се уреждало от специален закон, какъвто в случая нямало.

Ответникът в съдебно заседание се представлява от Юрк. В., която оспорва жалбата. Моли да се приеме административната преписка. Поддържа писменото си становище, депозирано на 13.12.2019 г. Заявява, че Дружеството, освен че е в несъстоятелност, има забрана да извършва търговска дейност. Комисията е извършила всички процесуални действия по преписката. Ако се отмени решението на Окръжния съд, оставало само да се постанови крайното решение на комисията, което нямало да отнеме много време. В допълнение посочва, че е поискала ново удостоверение за движението на делото по жалбата на [фирма] от Апелативен съд – С., което представя в съдебно заседание. Моли се за оставяне в сила на решението като правилно и законосъобразно и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

По отношение на представеното съдебно удостоверение Адв. Т. изразява становище, че същото потвърждавало, че решението по делото за несъстоятелност не е влязло в сила, което било аргумент в полза на жалбоподателя. В случай, че решението на Окръжен съд - Благоевград бъде отменено означавало, че ще бъде налице период от време, в който дружеството ще търпи вреди, както и неговите клиенти. Всяко прекъсване на дейността на дружеството водело до съществени вреди, както за дружеството, така и за неговите клиенти, което, считал, че е недопустимо.

Жалбата е подадена в срок, съобразно изискванията на АПК, от лица с активна процесуална легитимация, срещу акт от категорията на чл. 32 ал.4 от ЗЕ, пред надлежния съд. Съдът намира за неоснователно възражението на ответника за недопустимост на жалбата. Съдът намира, че обжалваното Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г. е индивидуален административен акт по см. на чл. 21 от АПК, като за жалбоподателя е налице личен и пряк правен интерес от обжалване на решението, в частта ми по т. II от разпоредителната част на същото. Съдът намира жалбата за допустима по изложените съображения, поради което същата следва да бъде разгледана по същество.

След като обсъди доказателствата, Съдът приема за установено от фактическа страна следното:

С писмо с вх. № Е-14-71-8 от 14.05.2019 г. дружеството е подало заявление за утвърждаване на цени на електрическа и топлинна енергия, към което е приложило информация на хартиен и електронен носител съгласно Писмото на КЕВР. Към заявлението не е приложена отчетна информация по т. I.2, т. I.4, т. I.5 т. I.8 и т. I.9, т. I.10 и т. I.12, както и прогнозна информация по т. II.2, т. II.4, т. II.5, т. II.6 и т. II.8.

Дружеството е предложило за утвърждаване следните цени на енергия, без ДДС:

- Преференциална цена на електрическа енергия от ВЕКП - 179,52лв./MWh;
- Цена на топлинна енергия с топлоносител гореща вода - 107,49лв./MWh.

Така предложените за утвърждаване цени на енергия са изчислени при цена на природния газ 595,15лв./кпг, без ДДС.

При извършена служебна справка в Търговския регистър към Агенцията по вписванията е установено, че по партидата на [фирма], с ЕИК[ЕИК], е оповестено Решение № 860 от 20.02.2019 г. на Окръжен съд - Благоевград, по търговско дело № 252 от 2016 г., за обявяване в несъстоятелност на дружеството.

Видно от Решение № 860 от 20.02.2019 г. на Окръжен съд - Благоевград, по отношение на [фирма] е открито производство по несъстоятелност, допуснато е обезпечение, чрез налагане на общ запор и обща възбрана върху цялото имущество на дружеството, постановено е прекратяване на дейността на дружеството и [фирма] е обявено в несъстоятелност. Решението е постановено на основание чл. 632, ал. 1 от Търговския закон (ТЗ), съгласно който когато наличното имущество е недостатъчно за покриване на началните разноски и ако разноските не са предплатени по реда на чл. 629б, съдът обявява неплатежоспособността, съответно свърхзадължеността, определя началната и дата, открива производството по несъстоятелност, допуска обезпечение чрез налагане на запор, възбрана или други обезпечителни мерки, постановява прекратяване дейността на предприятието, обявява длъжника в несъстоятелност и спира производството. В този случай съдът не постановява заличаване на търговеца от търговския регистър.

На основание чл. 714 от ТЗ решението за обявяване в несъстоятелност, каквото е Решение № 860 от 20.02.2019 г. на Окръжен съд - Благоевград, подлежи на незабавно изпълнение.

Във връзка с гореизложеното е извършена служебна проверка, чрез изискване на информация за хода на съдебното производство.

Съгласно предоставена информация от Окръжен съд - Благоевград (писмо с вх. № Е-08-09-9 от 25.06.2019 г.), Решение № 860 от 20.02.2019 г. е обжалвано с въззивни жалби, в т.ч. и от [фирма], пред Апелативен съд - С. (САС), на когото е изпратено делото. В тази връзка с писмо с изх. № Е-08-09-9 от 21.06.2019 г. от САС е изискано да бъде издадено съдебно удостоверение за наличие на образувано съдебно производство, във връзка с обжалваното решение за обявяване в несъстоятелност.

САС е издал на КЕВР съдебно удостоверение от 25.06.2019 г., в което е отразено следното: производството по т.д. № 2319/2019 г. по описа на САС, Търговска колегия, 5 състав е образувано по въззивна жалба вх. № 766 от 05.03.2019 г. по описа на Окръжен съд - Благоевград на [фирма], ЕИК[ЕИК]; въззивна жалба вх. № 767 от 05.03.2019 г. по описа на Окръжен съд - Благоевград на [фирма], ЕИК[ЕИК]; въззивна жалба вх. № 768 от 05.03.2019г. по описа на Окръжен съд - Благоевград на [фирма], ЕИК[ЕИК]; въззивна жалба вх. № 769 от 05.03.2019 г. по описа на Окръжен съд - Благоевград на [фирма], ЕИК[ЕИК]; въззивна жалба вх. № 770 от 05.03.2019 г.

по описа на Окръжен съд - Благоевград на [фирма], ЕИК[ЕИК]; въззивна жалба вх. № 773 от 05.03.2019 г. по описа на Окръжен съд - Благоевград на [фирма], ЕИК[ЕИК]; въззивна жалба вх. № 771 от 05.03.2019 г. по описа на Окръжен съд - Благоевград на „В & ВГД Оранжерии П.“ О., ЕИК[ЕИК], всичките с изключение на първата изпратени по пощата на 28.02.2019 г., срещу Решение № 860 от 20.02.2019 г., постановено по т.д. № 252/2016 г. на ОС-Благоевград.

В проведеното на 25.06.2019 г. открито съдебно заседание по делото са констатирани очевидни фактически грешки, допуснати в обжалваното решение от първоинстанционния съд, досежно определяне на началната дата на неплатежоспособност на част от дружествата, поради което настоящото производство се явява предсрочно образувано. Същото е прекратено и е върнато на ОС - Благоевград с указания за произнасяне по реда на чл. 247, ал. 1 от ГПК, след което делото да бъде върнато в САС за произнасяне по постъпилите въззивни жалби.“

Предвид постановеното Решение № 860 от 20.02.2019 г. на Окръжен съд - Благоевград, което подлежи на незабавно изпълнение, следва да бъде съобразено, че обявяването на търговеца в несъстоятелност и прекратяване на дейността му изключва възможността за извършване на каквато и да било търговска дейност от същия, включително и чрез синдика, като орган на несъстоятелността. В случая прекратяването на дейността на [фирма] обуславя обективна невъзможност за извършване на търговска дейност, включително осъществяване на лицензионната дейност - производство на електрическа и топлинна енергия, за която дружеството има издадена лицензия № Л-435-03 от 27.02.2015 г. От друга страна е необходимо да бъде отчетено и обстоятелството, че Решение № 860 от 20.02.2019 г. на Окръжен съд - Благоевград, не е влязло в сила, като е налице образувано съдебно производство, във връзка с подадени въззивни жалби срещу същото. За образуваното съдебно производство по обжалване и етапа, на който същото се намира е издадено съдебно удостоверение от САС.

С оглед на изложеното КЕВР е счел, че не може да утвърди цени за продажба на електрическа и топлинна енергия на [фирма], тъй като дружеството, което по силата на постановения съдебен акт е обявено в несъстоятелност и с прекратена търговска дейност, няма право да извършва такива продажби. Действащата съдебна забрана за извършване на търговска дейност от [фирма] би могла да отпадне при евентуална отмяна на Решение № 860 от 20.02.2019 г. на Окръжен съд - Благоевград. В този смисъл произнасянето от страна на КЕВР по подаденото от [фирма] заявление за утвърждаване на цени на електрическа и топлинна енергия, включително преценката за допустимост на искането по реда на чл. 27 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), е обусловена от резултата от съдебното производство по оспорване на Решение № 860 от 20.02.2019 г. на Окръжен съд - Благоевград.

В тази връзка, КЕВР е счел, че не може да се произнесе по подаденото от [фирма] заявление с вх. № Е-14-71-8 от 14.05.2019 г. за утвърждаване на цени на електрическа и топлинна енергия преди приключване с влязло в сила решение на съдебното производство по оспорване на Решение № 860 от 20.02.2019 г. на Окръжен съд - Благоевград, поради което е преценил, че административното производство следва да бъде спряно.

ЗЕ не урежда процедура за спиране на административно производство, образувано в КЕВР, поради което на основание чл. 13, ал. 8 от ЗЕ субсидиарно приложение следва да намери нормата на чл. 54, ал. 1, т. 5 от АПК, съгласно която административният

орган спира производството при наличието на образувано друго административно или съдебно производство, когато издаването на акта не може да стане преди неговото приключване. В тези случаи спирането се постановява след представяне на удостоверение за наличие на образувано производство, издадено от органа, пред който то е образувано.

В допълнение следва да се посочи, че на основание чл. 54, ал. 3 от АПК при спиране на производството сроковете, предвидени за издаване на акта, спират да текат. Нормата на ал. 4 от същия член въвежда изискването, че за спирането на производството административният орган съобщава на страните в производството по реда за съобщаване на акта, а съгласно ал. 5 от чл. 54 от АПК актът за спиране на производството може да се обжалва по реда на глава десета, раздел IV, т.е. - в 14-дневен срок от съобщаването му.

На 02.03.20 г. е постъпила молба от адв. Т., към която е приложено Решение № 498/26.02.20 г. на САС, с което е отменено Решение № 860 от 20.02.19 г. на Окръжен съд-Благоевград по откритото производство по несъстоятелност на [фирма].

**При така изложената фактическа обстановка Съдът достигна до следните правни изводи:**

Производството е образувано по жалба на [фирма] - в несъстоятелност, против Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г. (Решението) на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията), в частта му по т. II от разпоредителната част, в която на основание чл. 54, ал. 1, т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 13, ал. 8 от Закона за енергетиката (ЗЕ), е спряно административното производство, образувано по заявление с вх. № Е-14-71-8 от 14.05.2019 г. за утвърждаване на цени на електрическа и топлинна енергия, подадено от [фирма] - в несъстоятелност, до отпадане на основанието за спиране.

Жалбата е неоснователна по следните съображения:

В мотивите към Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г. Комисията подробно е описала всички извършени действия по разглеждане на подаденото от [фирма] - в несъстоятелност, заявление за утвърждаване на цени на електрическа и топлинна енергия, анализираща е всички направени искания, получени писма и документи от заявителя и допълнително събраните, по силата на служебното начало в административния процес, данни и документи от Търговския регистър, от Окръжен съд - Благоевград и от Апелативен съд - С.. КЕВР е извела обективно осъществилата се фактическа обстановка въз основа на надлежно събраните и проверени от административния орган доказателства. Правните изводи на Комисията логично следват от установените релевантни факти и приложимите правни норми.

Жалбоподателят [фирма] - в несъстоятелност, не оспорва нито констатациите, нито изводите на КЕВР, отразени в обжалваното решение, че „Предвид постановеното Решение № 860 от 20.02.2019 г. на Окръжен съд – Благоевград, което подлежи на незабавно изпълнение, следва да бъде съобразено, че обявяването на търговеца в несъстоятелност и прекратяване на дейността му изключва възможността за извършване на каквато и да било

търговска дейност от същия, включително и чрез синдика, като орган на несъстоятелността. В случая прекратяването на дейността на [фирма] обуславя обективна невъзможност за извършване на търговска дейност, включително осъществяване на лицензионната дейност - производство на електрическа и топлинна енергия, за която дружеството има издадена лицензия № Л-435-03 от 27.02.2015 г. „, както и че „С оглед на изложеното КЕВР не може да утвърди цени за продажба на електрическа и топлинна енергия на [фирма], тъй като дружеството, което по силата на постановления съдебен акт е обявено в несъстоятелност и с прекратена търговска дейност, няма право да извършва такива продажби“.

В допълнение към факта, че жалбоподателят Т. - П.” ЕАД - в несъстоятелност, няма никакви възражения срещу правилните констатации и изводи на Комисията, същият не заявява нови обстоятелства, настъпили след постановяване на процесното решение и не представя никакви доказателства към жалбата си. Жалбата се основава единствено на превратни тълкувания на закона и на предмета на делото. Претенциите и доводите на жалбоподателя са изцяло неоснователни.

Неправилни са аргументите на жалбоподателя относно предмета на административното производство.

Процесуалните действия и преценките, които административният орган следва да извърши в административното производство са ясно регламентирани в АПК, в ЗЕ и в наредбите по приложението на ЗЕ. Безспорно е, че проверките за редовност и допустимост на искането, с което е сезиран органът, предхождат преценката за основателност или неоснователност по същество. Изцяло неправилна е тезата на жалбоподателя, че КЕВР следва да извърши само преценка по същество на искането, без да проверява редовността и допустимостта. В случая органът е констатирал обстоятелства, които изключват произнасяне по същество по искането - „КЕВР не може да утвърди цени за продажба на електрическа и топлинна енергия на [фирма], тъй като дружеството, което по силата на постановления съдебен акт е обявено в несъстоятелност и с прекратена търговска дейност, няма право да извършва такива продажби“. При отчитане единствено на това обстоятелство, административното производство следва да бъде прекратено, на основание чл. 27 от АПК. Административният орган допълнително е отчел възможността за промяна на установеното обстоятелство, а именно действащата съдебна забрана за извършване на търговска дейност от [фирма] би могла да отпадне при евентуална отмяна на Решение № 860 от 20.02.2019 г. на Окръжен съд - Благоевград. В този смисъл произнасянето от страна на КЕВР по подаденото от [фирма] заявление за утвърждаване на цени на електрическа и топлинна енергия, включително преценката за допустимост на искането по реда на чл. 27 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), е обусловена от резултата от съдебното производство по оспорване на Решение № 860 от 20.02.2019 г. на Окръжен съд - Благоевград“.

Предвид гореизложената фактическа обстановка може да се направят следните изводи:

Комисията е изложила ясни мотиви защо счита, че произнасянето на съда по несъстоятелността има значение за произнасянето на КЕВР по заявлението

на Т. - П." ЕАД - в несъстоятелност, като е посочила коя част от диспозитива на Решение № 860 от 20.02.2019 г. на Окръжен съд - Благоевград има значение и в какво се изразява значението на съдебното решение за произнасянето в административното производство.

Изцяло неправилна е тезата на жалбоподателя, че КЕВР следва да извърши само преценка по същество на искането, без да проверява редовността и допустимостта.

При отчитане единствено на обстоятелството, че към настоящия момент, по силата на постановления съдебен акт, жалбоподателят, който е обявен в несъстоятелност и с прекратена търговска дейност, няма право да извършва продажби на електрическа и топлинна енергия, административното производство следва да бъде прекратено, на основание чл. 27 от АПК.

Жалбоподателят [фирма] - в несъстоятелност, е в грешка и относно съдържанието на правомощията на КЕВР при произнасяне по същество по заявлението за утвърждаване на цени по реда на ЗЕ. КЕВР има правомощие да откаже да утвърди цени. Произнасянето от страна на КЕВР, отразено в т. II от разпоредителната част на Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г., е благоприятно за жалбоподателя, тъй като запазва възможността административното производство да бъде възобновено при отпадане на съдебната забрана [фирма] - в несъстоятелност да извършва търговска дейност. В тази връзка следва да се вземе предвид обширната съдебна практика, установяваща, че не съществува правен интерес за оспорване пред съда на благоприятните административни актове, тъй като доктрината и практиката са приели, че за да е налице правен интерес, оспорването следва да е насочено към премахване на неблагоприятни правни последици, които са настъпили в правната сфера на жалбоподателя.

Жалбоподателят [фирма] - в несъстоятелност, неоснователно се опитва да приравни предмета на настоящото съдебно административно производство към предмета на съдебното производство по обявената несъстоятелност. В случая няма значение по какви причини [фирма] е обявено в несъстоятелност и е постановена забраната да осъществява търговска дейност. Важно е, че постановената от съда забрана подлежи на незабавно изпълнение и към настоящия момент е отменена но Решението на САС не е влязло в сила, защото подлежи на касационно обжалване.

Неоснователни и недобросъвестни са твърденията на жалбоподателя, че „ако в регулаторния период до 30.06.2020 г. решението на ОС - Благоевград бъде отменено от САС, [фирма] ще продължи да осъществява дейността си, като ще сключва договори и ще следва да прилага утвърдените му регулаторно цени, но такива няма да има определени, тъй като КЕВР няма да се произнесъл по заявлението на дружеството“. По заявлението на [фирма] - в несъстоятелност, КЕВР е съобразила принципите за съразмерност и процесуална икономия по АПК, като е извършила всички възможни процесуални действия по събиране на данни и информация, провеждане на открито заседание и обществено обсъждане и е спряла административното производство непосредствено преди произнасяне на крайния акт в административното производство. Както се изясни по-горе съдържанието на този краен акт зависи от развитието на фактическата обстановка по делото за



несъстоятелността на [фирма].

Неправилни са аргументите на жалбоподателя, свързани с лицензия № Л-435-03 от 27.02.2015 г., издадена на [фирма], която към настоящия момент не е прекратена. Видно от цитираното от самия жалбоподател основание по чл. 55, ал. 1, т. 4 от ЗЕ лицензията се прекратява с решение на Комисията при влизане в сила на решението на съда за обявяване на лицензианта в несъстоятелност. В тази връзка лицензията ще бъде прекратена след влизане в сила на Решение № 860 от 20.02.2019 г. на Окръжен съд - Благоевград. Жалбоподателят неоснователно счита, че в този случай лицензията му дава право да нарушава Търговския закон и решенията на съда по несъстоятелността, които са задължителни за него. Съгласно чл. 50 от Наредба № 3 от 21 март 2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (обн. ДВ. бр. 33 от 5 април 2013 г., изм. и доп. ДВ. бр.52 от 22 юни 2018 г.) общите условия за осъществяване на лицензионната дейност са действащите разпоредби на нормативните актове, както и приетите от Комисията индивидуални и общи административни актове, приложими към съответната лицензионна дейност, при съблюдаване на целите и принципите на регулирането по ЗЕ. Следователно, лицензията, издадена по реда на ЗЕ, не изключва спазването на разпоредбите на Търговския закон, както неправомерно счита жалбоподателят, а напротив - нарушаването на разпоредбите на Търговския закон представлява нарушение на общите условия за осъществяване на лицензионната дейност. Нещо повече, съгласно чл. 40, ал. 1 от ЗЕ лицензия се издава на лице, регистрирано по Търговския закон, което ясно показва изискванията на законодателя лицензиантите по ЗЕ да се подчиняват на разпоредбите на Търговския закон. В случая след окончателното отпадане на обявената несъстоятелност жалбоподателят може да сезира КЕВЪР, която може да отмени спирането по отношение на [фирма] и да се произнесе.

Видно от чл. 145, ал. 1 от АПК от компетентността на Съда е да се произнесе единствено по законосъобразността на оспорения административен акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и спазена ли е установената форма, спазени ли са процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съответства ли на целта на закона.

В съответствие с чл. 30, ал. 1, т. 10 от Закона за енергетиката (ЗЕ), КЕВР взема решения за регулиране на цените за достъп до мрежата. Обжалваното решение е издадено на посоченото правно основание във вр. чл. 21, т. 8 от ЗЕ, поради което Съдът приема, че същото е издадено от компетентен орган в кръга на предоставените му по закон правомощия. Решението е издадено в писмена форма и съдържа реквизитите съгл. общата норма на чл. 59, ал. 1 и ал. 2 от АПК. Не се приема възражението за липсата на фактически констатации и мотиви, тъй като решението съдържа както фактически, така и правни основания за издаването му. При произнасянето си органът не е допуснал съществени нарушения на административно-производствените правила. Установени са фактите от значение за случая в изпълнение на чл. 35 от АПК, обсъдени са становищата на дружествата, проведено е обществено обсъждане.

Органът е публикувал на страницата си доклада и проекта за решение,

насрочил и провел открито заседание и обществено обсъждане на същите, като информацията общественото обсъждане също е била публикувана своевременно на интернет страницата на КЕВР и изпратена на заявителите персонално. Дружествата са разполагали с процесуална възможност да вземат участие в административното производство, да изразят становище, да направят възражения и представят доказателства, което обаче не са сторили по своя преценка. Няма разписано законово задължение на КЕВР да уведомява персонално всеки един производител на енергия за начало на административното производство, поради което не е налице нарушение и по чл. 26 от АПК.

Спазена е процедурата по вземане на решение, като е назначена работна група, тя е изготвила доклад, същият е разгледан от КЕВР на закрити и открито заседание, проведено е обществено обсъждане, поканени са всички заинтересовани, обсъдени са подробно депозираните от тях становища, респ. отразеното в заявленията, поставили началото на административното производство. По никакъв начин не е било нарушено правото на участие на жалбоподателите в протеклото административно производство. Дори и да са били налице нарушения на административно-производствените правила, то те не са били съществени и не биха могли да доведат до незаконосъобразност и отмяна на решението в обжалваната част.

Тъй като според правната теория съществени са нарушения, които ако не са били допуснати, биха довели до издаването на административния акт с друго, различно от обжалваното съдържание

Съдът намира, че органът се е произнесъл при правилно приложение на относимите материално-правните норми. По изложените съображения Съдът намира Решението в обжалваната му част за законосъобразно, а жалбата за неоснователна на всички изложени в нея доводи.

Ответникът е направил искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което е основателно по чл. 143 ал. 4 от АПК, предвид изхода на делото. Съгл. §1 от ДР на Наредба № 1/2004 г - за непредвидените в тази наредба случаи възнаграждението се определя по аналогия. Делото е административно, без определен материален интерес, като в хипотезите по чл. 8 ал.2 от Наредбата не фигурира Закона за енергетиката. Доколкото най-високият размер на хонорара по относимия чл. 8 ал. 2 от Наредба № 1/04 г. е 600,00 лв., то Съдът намира, че точно този размер е съобразен и с фактическата и правна сложност на делото, както и с осъществените от процесуалния представител на ответника действия по делото. На ответника по изложените съображения следва да се присъдят разноски в общ размер на 600,00 лв.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.1 и 2 от АПК Съдът

#### **РЕШИ:**

**ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО** по жалба на [фирма] - в несъстоятелност, ЕИК[ЕИК], против Решение № Ц-18/01.07.2019г на КЕВР, в частта му по т. II от разпоредителната част, в която на осн. чл. 54, ал. 1, т. 5 от АПК, във връзка с чл. 13, ал. 8 от ЗЕ е спряно административното производство, образувано по

заявление с вх. № Е-14-71-8 от 14.05.2019 г. за утвърждаване на цени на електрическа и топлинна енергия, подадено от [фирма] – в несъстоятелност, до отпадане на основанието за спиране.

**ОСЪЖДА [фирма] – в несъстоятелност** да заплати на КЕВР сумата от 100,00 лв./сто лева/, представляваща сторените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение.

**РЕШЕНИЕТО** подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението.

Съдия: